

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 724/2022
31.08.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јасмина Михаиловић, адвокат из ..., против туженог ХК „Крушик“ АД Ваљево, ради поништаја решења о отказу уговора о раду и утврђења радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3186/21 од 05.11.2021. године, у седници одржаној 31.08.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3186/21 од 05.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљевоу П1 282/20 од 12.05.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је захтев тужиоца и поништено, као незаконито решење туженог број: .../...-... од 25.08.2020. године. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужилац засновао радни однос на неодређено време код туженог почев од 01.09.2020. године и обавезан је тужени да тужиоца врати на рад на Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати 96.750,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3186/21 од 05.11.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке и одбијен је, као неоснован захтев тужиоца да се поништи као незаконито решење туженог број .../...-... од 25.08.2020. године. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке и одбијен је, као неоснован захтев тужиоца да се утврди да је засновао радни однос на неодређено време код туженог почев од 01.09.2020. године и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад на Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка у износу од 96.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку применом члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности,

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је засновао радни однос код туженог на одређено време почев од 04.07.2018. године до 31.08.2018. године, ради обављања ..., по основу уговора о раду од 03.07.2018. године. Након тога, тужилац је са туженим закључио више сукцесивних анекса уговора о раду на одређено време почев од 29.08.2018. године до 31.08.2020. године, због потребе реализације пројекта по уговору број .../..., док су остале одредбе уговора о раду остале неизмењене. Оспореним решењем туженог о отказу уговора о раду, тужиоцу је 31.08.2020. године престао радни однос због истека времена на који је заснован.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио захтев тужиоца, применом члана 37. у вези са чланом 33. Закона о раду, јер је оценио да први закључени уговор о раду на одређено време од 03.07.2018. године није садржао основ за заснивање радног односа на одређено време, због чега је као такав незаконит, да накнадно анексирање уговора о раду навођењем основа – реализација пројекта по уговору број .../... не води правном оснажењу наведеног уговора, те да је тужилац уговор о раду закључио супротно члану 33. став 1. тачка 1. Закона о раду, због чега је стекао статус запосленог на неодређено време од 04.07.2018. године.

По оцени Врховног касационог суда правилно је другостепени суд правилном применом материјалног права преиначио првостепену пресуду и одбио, као неоснован захтев тужиоца, са којих разлога се ревизијом тужиоца неосновано указује да је побијана пресуда донета уз погрешну примену материјалног права.

Чланом 37. став 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05 ... 113/17), прописано је да се уговор о раду може да закључи на одређено време, за заснивање радног односа чије је трајање унапред одређено објективним разлозима који су оправдани роком или извршењем одређеног посла или наступањем одређеног догађаја, за време трајања тих потреба. Ставом 2. истог члана прописано је да послодавац може закључити један или више уговора о раду из става 1. овог члана на основу којих се радни однос са истим запосленим заснива за период који са прекидима или без прекида не може бити дужи од 24 месеца. Ставом 3. истог члана прописано је да се прекид краћи од 30 дана не сматра прекидом периода из става 2. овог члана. Ставом 4. тачка 2. истог члана, прописано је да изузетно од става 2. овог члана, уговор о раду на одређено време може да се закључи за рад на пројекту чије је време унапред одређено, најдуже до завршетка пројекта. Чланом 175. став 1. тачка 1. истог закона прописано је да радни однос престаје истеком рока за који је заснован.

Тужилац је код туженог засновао радни однос на одређено време почев од 04.07.2018. године до 31.08.2018. године, ради обављања ..., по основу уговора о раду од 03.07.2018. године, а након тога је са туженим закључио више сукцесивних анекса уговора о раду на одређено време почев од 29.08.2018. године до 31.08.2020. године, због потребе реализације пројекта по уговору број .../... . Када се има у виду наведено и

цитиране одредбе Закона о раду, правилан је закључак другостепеног суда да код чињенице да је тужилац уговором о раду засновао радни однос на одређено време почев од 03.07.2018. године до 31.08.2018. године да се нису стекли услови да се активира правило преображаја радног односа, с обзиром да радни однос није заснован на период од 24 месеца. Код утврђеног, да је након тога тужилац са туженим закључио више сукцесивних анекса уговора о раду на одређено време почев од 29.08.2018. године до 31.08.2020. године, а којим је тужилац ангажован ради реализације пројекта по уговору број .../... и којима је одређен почетак и завршетак радног односа, односно крајњи рок ангажовања тужиоца, сходно члану 37. и члану 175. став 1. тачка 1. Закона о раду и по оцени Врховног касационог суда правилан је закључак другостепеног суда да је радни однос тужиоца престао истеком рока за који је заснован, јер накнадно закљученим анексима уговора о раду радни однос на одређено време продужен на период дужи од 24 месеца не може довести до преображаја радног односа, с обзиром да су анекси уговора о раду закључени због рада на пројекту, у ком случају је искључена могућност да се активира правило о преображају радног односа, с обзиром на то да се уговор о раду на одређено време у овом случају може закључити и на период дужи од 24 месеца.

Стога су без утицаја ревизијски наводи тужиоца којима се оспорава одлука другостепеног суда у погледу правилне примене материјалног права и указивање да је дошло до преображаја радног односа.

Како је неоснован захтев тужиоца за поништај решења о отказу уговора о раду, то је правилно одбијен и захтев тужиоца за враћање на рад, с обзиром на акцесорни карактер тог захтева.

Врховни касациони суд није посебно ценио ревизијске наводе којима се оспорава утврђено чињенично стање, јер то није дозвољен ревизијски разлог.

Са напред наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић